

Патроново Покалугервеніе.

„Патроно моме Патроно,
Патроно пиле шарено!
Що є ова чудо отъ тебе?
Кѣта година кѣрвина,
Ова година два кѣрва!
Що є ова ситно плетеніе?
Що є ова бѣло носеніе?
Що є ова левенъ оденіе?“ —
Б сѣ нажали Патронѣ.
Отъ куки стана Патрона,
Тѣ си изваде руво-то,
Тѣ си завали два огна;
Въ едни-отъ варли руво-то,
Во други вѣрли дароѣ;
Тѣ си отиде въ Манастиръ.
Патрона ли имъ викаше:
„Калугерици майчици!
Има ли место за мене,
И цѣрна раса за става?“ —

„Патроно моме Патроно,
Патроно пиле шарено!
Имаме место за тебе,
И цѣрна раса за става;
Имаме млади гячина,
Гячина ке ни премамишъ,
Лице-то да си погрубишъ,
Коса-та да си посмолишъ,
Така ти доѣ си въ манастиръ.“
И тогаѣ стана Патрона,
Тѣ си изгуби лице-то,
Тѣ си посмоли коса-та.
Кога си лице грубеше,
Жешки каменя падвеѣ;
Кога си коса смолеше,
Кѣрваѣ роса росеше.
Такъ ѣ примѣа въ манастиръ,
Калугерица да бидитъ.

Четири Ангели.

Хвала, боже, за чудо големо!
'Сполай ти, боже, на дарби-те!
Нейде щ' идемъ чудо да гледами,
Че са збраха четири свѣти
Да разделатъ више на небеси.
Пѣрви беше самъ свѣти Петаръ,
А второ-то самъ свѣти Иліа,
А третьо-то самъ свѣти Никола.
А четврто самъ Иванъ крѣстителъ.
Дето покрѣсти небо и земле,
И покрѣсти наши царъ небесни,

Че си делатъ отъ рай божи ключи.
Е че иде огняна Маріа,
И следъ нея сестра Магдалена,
Че бегатъ отъ земя Паливянска.
Ка ги види самъ свѣти Иліа,
Отговаря самъ свѣти Иліа:
„Леле варе огняна Маріо,
И следъ тебе сестра Магдалена!
От' бѣгате отъ земя Паливянска.“
Отговаря огняна Маріа
На следъ нея сестра Магдалена,